

traria remotione *Festi S. Cajetani* a propria Sede, et translatione ad alteram, videlicet a die 7. Aug., in qua illud ponit nuperrimum Breviarium trium Ordinum, ad 6. Sept., ut in illa locari posset Officium *B. Vincentii ab Aquila* postmodum concessum Ordini Minoritico. Equidem me non latet, plura esse S. hujus C. Decreta, quae praelationem dant Officio particulari Ordinis, vel Religionis prae altero Ecclesiae universalis aequalis ritus. His forte Decretis innixus Director Calendarii Ordinis Minoritici arbitratus est, sibi licere amotionem *S. Cajetani* a propria sede, ut in eo collocaret suum *B. Vincentium ab Aquila*. Sed is sua est opinione deceptus. Etenim Decreta illa ordinem ponunt servandum in *occurentia* plurium Festorum aequalis ritus eadem die. Ita in *Einsidlen*. ad *Dubium: An in occurrentia Festorum ejusdem ritus etc. in Vilnen*. ad dub. 6, et in *Panormitana* etc. Ita etiam in peculiari Rubrica Breviarii trium Ordinum num. 83. Verum hujusmodi Decreta nullam dant regulam quoad designationum dierum, in quibus collocanda sunt Officia noviter concessa, si dies, in quibus ponenda forent, pleni sint Officiis aequalis ritus. Non haec sunt a suis sedibus amovenda, ut cedant locum aliis, quae supervenerunt sub obtentu, quod nova Officia sint propria Ecclesiae particularis, vel indulta alicui Ordini Regulari; sed haec amandanda sunt ad proximos dies non impeditos. Non enim valet illatio ab occurrentia ad assignationem, ac si regula, quae obtinet in plurium Officiorum occurrentia, aequae tenenda esset in assignatione perpetuae sedis novis Officiis. Contra vero certum est, caeteris paribus, non esse exturbandum illum, qui in possessione est. Igitur in proposito casu corrigendum, quod est male gestum; et *S. Cajetani* festivitas propriae sedi, a qua mota fuerat, restituenda.

Cum itaque, restituta festivitate *S. Cajetani* propriae sedi, cesset casus occurrentiae cum *Dominica XIV. post Pentecosten*, vanum videtur illam enodare quaestionem, quae ancipites facit utentes Breviario trium Ordinum.

CALCEAMENTA.

(*Deponenda in ador. crucis.*)

Ad dubium: an in adoratione crucis fer. VI. in Parasceve etiam Diaconus et Subdiac. debeant deponere calceamenta? S. C. resp.: Servetur consuetudo. num. 4815 ad XIV. 5 die 22. Sept. 1837.

CALENDARIUM.

1) Congregationis SS. Redemptoris.

Vd. SS. Redemptor. *Maternitas B. V. M.*

Ad dubium: An Patres Cong. SSmi. Redemptoris in Calendario Dioecesano, quo unaquaque Domus utitur, additis Officiis eidem C. specialiter concessis, inserere quoque possint, et quidem sub eodem ritu, Officia propria aliarum Cong., quarum privilegiis et indultis utuntur, et gaudent per plenissimam communicationem etiam quoad Officia Sanctorum propria confirmata, et quatenus opus sit de novo concessam in Literis Apostolicis obtentis 9. Januarii 1807?

Et Emi. P. . . respondendum censuerunt, ut infra, nimirum:

„Ad Emum. Ponentem cum Promotore Fidei ad mentem.“ Mens est, „ut exhibeatur Calendarium revisum, et adprobatum die 21. Jan. Anni 1789, et alterum redactum ad formam posterum servandus, et, facto verbo cum SSmo., de novo adprobari: salvis in reliquis omnibus et singulis privilegiis competentibus et concessis eidem Cong., vel ex communicatione cum aliis Cong., vel ex alia quacumque causa.“

Atque ita responderunt die 31. Mart. 1821 n. 4581 ad 1.

Ad dubium: Cum ex Decreto 19. Febr. 1794 in unaquaque Domo Cong. praedictae persolvantur Horae Canonicae juxta Calendarium Dioecesis, in qua sita est, additis Officiis eidem Cong. specialiter concessis; Quaeritur, an in occurrentia Dedicationis Cathedralis, praefendum sit Officium SSmi. Redemptoris titularis Cong., quod celebratur sub ritu dupl. 1. cl. cum Octava ex concessione fel. rec. Benedicti XIV.?

Et Emi. P. . . respondendum censuerunt, ut infra, nimirum:

„Praefendum esse Festum Dedicationis Ecclesiae Cathedralis.“

Atque ita responderunt die 31. Mart. 1821 n. 4581 ad 2.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM:

Congregatio a *B. Alphonso de Liguorio* instituta denominationem accipit a SSmo. Redemptore, et hoc nomine distinguitur ab aliis Regularium Clericorum coelibus; aequum proinde est, ut qui hanc regulam profitentur, specialibus cultus significationibus Festum celebrent SSmi. Redemptoris, et cum Officio dupl. 1. cl. cum Octava. Hujusmodi autem ritus ei competi non ex jure scripto, regulisque Rubricae, sed ex quadam congruentia, et ex privilegio, quod a S. M. Benedicto XIV. benigne concessum fuit, dum novam hanc Cong. sua auctoritate probavit. Non equidem a jure scripto; quia Rubrica de Ordinum, et Congregationum Regularium Patronis, aut Titularibus non loquitur. Siquidem Patroni, sic proprie dicti, dantur Regnis, Dioecibus, Civitatibus, Locis, non autem Ordini, aut Monasterio, veluti declaravit S. R. C. in Leodien. 16. Martii 1658. Verumtamen, etsi agatur de Regnis, Dioecibus, Locis, nequit assumi in particularem Protectorem *Chri-*

stus Jesus Redemptor Noster, cum ipse sit communis omnium Advocatus apud Patrem, caeteri vero e Coelicalium numero Advocati apud ipsum sunt, nec apud Patrem, nisi ipso mediante. *Unus est*, ait Apostolus, *mediator Dei et hominum homo Christus Jesus: quia sic est Advocatus noster apud Patrem, ut non solum impetrator, sicut alii omnes Sancti; sed sit etiam ipsemet Auctor et Largitor bonorum, quae a Patre pro nobis postulat. Vide Guyetum in Heortologia lib. 1 cap. 5 quaest. 3. Meratum ad Gavantum Rubric. Breviar. Sect. 8 cap. 5 n. 1. Quod si Patronus lato modo accipi velit, ille erit, qui alique Ordinem in Ecclesia fundavit, quatenus in Sanctorum album relatus sit, atque huic competere Patronorum praerogativas arbitratur Gavantus ib. sect. 3 cap. 12 num. 24. Quae diximus de Patrono loci, eadem conveniunt Fundatori et Patrono Ordinis in toto Ordine post solemnem Canonizationem ejusdem.*

Titulares vero dantur Ecclesiis, non Communitatibus. Non est hic locus disserendi de *Titulis*, et de varia hujus nominis significatione: a proposito diverterem, si spartam hanc illustrandam susciperem. Gavantus ib. sect. 8 cap. 6 num. 4, postquam enumeraverat diversas *tituli* acceptationes, concludit: *Titularis ergo Ecclesiae est ille, a quo titulus, seu Ecclesia denominationem habet: ib. cap. 14 quaest. 4* atque Meratus ad Gavantum *loc. cit.* haud renunt dari *Titulares* Religiosis Ordinibus, imo id exploratum habent. Non intercedam; dummodo tamen vox *Titularis* lato modo accipiatur; non autem in sensu Rubricae ita, ut de jure hujusmodi *Titularibus* a Religione, Congregatione, Monasterio assumptis de jure competant praerogativae, quibus decorantur Ecclesiarum *Tituli*; quamquam, ut supra dixi, maxime con-

gruat, quod iisdem ex privilegio donentur. Cum itaque non ex jure, sed ex privilegio, et ex quadam convenientia *Titularis, vel Patronus Ordinis, Congregationis, Monasterii* gaudeat ritu dupl. 1. cl., locum cedere debet Officio aequalis ritus, quod in praecepto est; nec in hac specie regula obtinet de ordine servando in occurrentia plurium Officiorum ejusdem ritus, ut supra notatum est, quoad Officium SSmi. Cordis Jesu occurrens cum solemnioribus, ubi gaudet ritu 1. cl.

Atqui in casu nostro Cong. SSmi. Redemptoris Alumni conformare se debent Calendario respectivae Dioecesis; tenentur idcirco vi praecepti celebrare Festum Dedicationis Cathedralis sub ritu dupl. 1. cl. cum Octava, et transferre juxta Rubricas Festum SSmi. Redemptoris, quod nedum particulare est, verum etiam ex congruentia, et privilegio gaudet eodem ritu. Quamquam, hac praetermissa quaestione, decidendi rationem dabat eadem S. C., quae in *Majoricen. sub die 8. Aug. 1643 ad Quaesitum: Concurrente, vel occurrente Dedicatione Ecclesiae Cathedralis, quae sub ritu dupl. in tota civitate celebratur cum Titulari alicujus alterius Ecclesiae; quisnam debeat praeferrri in Ecclesia Titulari, et quid de Octava eorum?* Respondit: *Praeferendam esse Dedicationem Ecclesiae Cath. Quo vero ad Octavas, servandas esse Rubricas Breviarii et Missalis Romani. Si ita sancivit quoad Titularem particularis Ecclesiae, qui jure proprio habet solemniorum ritum I. cl. cum Octava, multo magis decrevisset quoad Titularem Ordinis, seu Cong., qui lato modo Titularis dicitur, et ex privilegio eodem ritu gaudet. Neque dicas, ideo S. C. dedisse praelectionem Festo Dedicationis, quia Festum Domini putabatur; nam multo serius in hanc venit sententiam anno scilicet 1779 quam tamen sententiam,*

re maturius discussa, postea repudiavit, ut propius adhaereret Rubricarum praescriptis, ceu patet ex Decretis relatis. Nec praetereundum, quod maxime dedeceret in una Ecclesia Festum peragere diversum ab illo, quod in tota civitate solemnissime celebrandum, ut proprium et ab omnibus est. Ideo S. C. huic dubio respondens, praelectionem dedit *Festo Dedicationis.*

Ad dubium: An Officia specialiter concessa Patribus Congreg. SSmi. Redemptoris consideranda sint tamquam propria Ordinis, ac propterea in paritate ritus sint praeferrenda in occurrentia Sanctis, qui sunt in Calendario Dioecetano, juxta quod unaquaeque Domus tenetur recitare Horas Canonicas?

Et Emi. Patres . . . respondendum censuerunt, ut infra, nimirum:

„Negative.“

Atque ita responderunt die 31. Mart. 1821 n. 4581 ad 3.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM:

Licet Regula sit, quod Officia propria Ordinis, seu Congreg. simul cum aliis eadem die occurrentia, in paritate ritus praeferrantur; aliqua tamen distinctio est adhibenda. Nam non aequae omnia Festa, quae propria dicuntur, hoc gaudent privilegio, sed illa dumtaxat, quae specialem relationem habent ad eundem Ordinem, seu Cong. Vere propria dicuntur Officia illorum Sanctorum, qui *Religionem aliquam professi dum viverent, in ea pie et constanter ad obitum usque perseverantes, sacrum apud posteros cultum, publico Ecclesiae judicio, meruerunt. Ita Guyetus lib. 1 cap. 14 quaest. 4, qui prosequitur: Neque vero horum tantum memoria, sed et aliorum quoque, qui licet extranei sint, affinitate tamen aliqua, aut alio quovis nexu ad ipsam Religionem, aut Cong. utcumque per-*

linere noscuntur. Diversa ratio est quoad Officia Sanctorum, quae Regulares recitant ex speciali indulto, quin ulla intersit ad Ordinem, seu Cong. relatio, veluti illa sunt, quae vel ab peculiari devotione, aut ex communicatione privilegiorum etiam quoad Officia, vel ab alio extraneo titulo causam repetunt. Quoniam igitur Alumni Cong. SSmi. Redemptoris Calendario Dioecetano uti debent, et Officia peculiariter ipsis concessa, vere propria Congregationis non sunt, quamvis improprie talia dicantur, quia ab ipsis tantummodo recitantur, et non ab aliis, qui eodem Calendario utuntur, ideo ad propositum dubium S. R. C. respondit: *Negative*, quod idem est, ac si dixisset, in occurrentia, caeteris paribus, praeferrantiam dandam esse Sanctis, qui in Calendario Dioecetano notantur. Aliud certe fuisset responsum, si Festa illa, quae in dubio propria dicuntur, ad eandem Cong. jure quodam pertinuisent, utpote Sanctorum, quos aluit, vel quorum regulam sequendam sumpsit.

Ad dubium: An Octavae censendae sint abrogatae Decreto 18. Dec. 1793 pro his tantum Domibus, quae utuntur Calendario Dioecetano, in quo Sancti redundant, non pro aliis, quae Calendaria habent Festis Sanctorum non redundantia?

Et Emi. P. . . respondendum censuerunt, ut infra, nimirum:

„Abrogationem Octavarum ad totam Congr. extendi.“

Atque ita responderunt die 31. Mart. 1821 n. 4581 ad 4.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM:

In antecessum notandum est, quod, instante Rectore majori Cong., S. M. Pius VI. sub die 18. Oct. 1793. *Octavas omnes peculiariter concessas eidem Cong. abrogavit, praeter Octavas SSmi Redemptoris Titularis et*

Patrocinii S. Joseph Patroni. Patet igitur auctoritate Supremi Principis absolute, et simpliciter abrogatas positive fuisse omnes Octavas, praeter expresse exceptas, neque in Rescripto ulla adhibita fuit dictio facultativa; quamobrem inopportunum erat dubium proponere. Verum enim ratio praecipuae reductionis et respectivae abrogationis repetenda non est a majori, vel a minore numero Officiorum, quae non in omnibus Calendariis Dioecetanis aequaliter occurrunt, sed ponenda in quadam potius congruentia, conformandi Calendarium Congr. pro omnibus et singulis Domibus in varias distitasque Dioeceses fundatis, et ne multiplices Octavae confusionem gignerent ob frequentes translationes, quae nimis turbarent ordinem ab iis servandum, qui Calendario Dioecetano uti tenentur. Quamquam vel haec, vel alia causa fuerit, qua Supremus Congreg. Moderator Octavas omnes, praeter duas principales, deleri postulaverit; satis est reapse a Pontifice deletas fuisse per positivam dictionem *abrogavit*, ut omnibus Cong. Alumnis eas in posterum interdictum sit retinere. Leges quippe, Decreta, Privilegia, Rescripta, quae claris sunt verbis expressa, nequeunt contorqueri et trahi in sensum ab illo diversum, quem habent secundum propriam significationem et communem loquendi modum. Id autem accideret, si quaelibet ex Cong. familiaribus, non servata forma Rescripti, sed istud arbitrarie interpretando, ad sui commodum, et juxta diversas contingencias abrogatas Octavas vel rejiceret, vel admitteret.

Ad dubium: An, abrogatis Octavis omnibus specialiter concessis, censentur, abrogatae pro Ecclesiis particularibus Octavae illarum Dedicationis et Octavae omnium Ecclesiarum, quae in omnibus Domibus ab omnibus Patribus celebrantur 3. Oct. assignata in

Calendario reviso et adprobato 21. Jan. 1789?

Et Emi. P... respondendum censuerunt, ut infra, nimirum:

„Quum Festum Dedicationis Ecclesiae sub ritu dupl. 1. cl. non sit specialiter concessum, sed praeceptive celebrandum, PP. Cong. teneri celebrare Octavam Dedicationis Ecclesiarum omnium consecratarum Ordinis fixa die 3. Oct. in Calendario reviso et adprobato; et non posse denuo propriae particularis Ecclesiae Dedicationis Officium persolvere, quod intelligitur comprehensum et celebratum, quando in Ordine ex speciali Indulto Festum celebratur omnium Ecclesiarum consecratarum.“

Atque ita responderunt die 31. Mart. 1821 n. 4581 ad 5.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM:

Si ad inducendam in Calendario Cong. uniformitatem, et ad evitandas frequentes variationes, indultum est, ut una, eademque die celebretur Anniversarium Dedicationis omnium Ecclesiarum Congreg., frustra quaeritur: num Ecclesiae singulae aliud queant propriae Dedicationis Officium peragere. Nam ea dies, qua fit de omnibus Cong. Ecclesiis, perinde habenda est, ac si propria esset, et singulis assignata. Quod si praeter generalem Solemnitatem, adhuc unaquaeque Ecclesia peculiarem recoleret, cessaret uniformitas illa, ob quam privilegium concessum fuit. Frustra etiam petitur, num Octava Dedicationis abrogatis debeat adnumerari; haec siquidem in praeepto est, nec confundenda cum illis, quae fuerant specialiter indulta. Utrumque declaratur a S. R. C. Rescripto ad propositum dubium.

Ad dubium: An Religiosi utentes Calendario Dioecetano teneantur se conformare eidem Calendario pro Officiis Sanctorum, quae specialiter fue-

runt concessa Congr., vel possint illa recitare diebus in concessione pro tota Cong. assignatis?

Et Emi. P... respondendum censuerunt, ut infra, nimirum:

Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Atque ita responderunt die 31. Mart. 1821 n. 4581 ad 6.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM:

Regula est pluribus S. C. responsis confirmata, quod Officia peculiariter concessa alicui Communitati, Provinciae etc., certis assignata diebus, si temporis successu, aut ad totam Dioecesim et respective ad Provinciam, vel ad universalem extendantur Ecclesiam, pro diversis tamen diebus, in his recitanda sunt, relictis sedibus in particulari concessione assignatis. Videri possunt Decreta 17. Jun. 1684, quoad Festum SSmi. Nominis Mariae, quoad alterum SSmi. Nominis Jesu in Bononien. 29. Nov. 1722, et quoad Patrocinium S. Joseph, in una Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Provinciae Conceptionis B. M. V. in Regno Portugalliae 18. Decbr. 1779, ac tandem cum s. m. Clemens XIII. Officium S. Camilli de Lellis a semid. ad dupl. minor. elevatum ab Ecclesia Universali celebrari jussisset die 18. Jul., quaesitum fuit: an etiam in illis peculiaribus Ditionibus, ubi idem Officium S. Camilli fuit alias concessum sub eodem ritu pro die 15. ejusdem mensis, in qua praedictus Sanctus e vita decessit, variandus sit dies, et Officium praefatum perpetuo transferendum ad diem 18. Jul. noviter assignatum? S. C. sub die 17. Aug. 1771 respondit: *Officium esse recitandum prout in Ecclesia Universali, die nempe 18. Julii.*

Ad dubium: In Officiis propriis pro Patribus Congreg. editis Romae 1784 jussu Superioris Generalis et ex De-

creto Cong. Episc. et Reg. 13. Febr. 1784. Officium habetur Transverberationis S. Theresiae dupl. 2. cl. die 27. Aug. cum Antiphonis, et reliquis propriis, juxta Breviarium Theresianum, et in VI. Lectione legitur in fine: „lis omnibus perspectis, Benedictus XIII. P. M. solemnitatem hanc ad recolendam insignis prodigii memoriam in eodem Ordine quotannis celebrari concessit, et Pius VI. pariter P. M. Congregationi SSmi. Redemptoris extendit: et die 15. Oct. habetur aliud Officium S. Theresiae pariter cum antiphonis, aliisque propriis sub dupl. 1. cl. cum Octava; Quaeritur: an haec Officia persolvenda sint juxta Breviarium Theresianum, prout edita sunt in memoratis propriis pro Patribus Cong., an potius juxta Breviarium Romanum, perlectis tantum in Officio Transverberationis Lectionibus propriis II. Nocturni?

Et Emi. P... respondendum censuerunt, ut infra, nimirum:

„Quum certo non constet de Apostolica concessione et extensione, non posse Patres continuare recitationem Officiorum prop. Transverberationis et Festi S. Theresiae, prout in proprio edita sunt Anno 1784, sed teneri se interim in persolvendis horis canonicis conformare tam quoad ritus quam quoad Officia, Breviario rom. et Calendario reviso et approbato anno 1789, donec idem Calendarium cum specialibus Indultis postmodum concessis huic S. C. exhibitum, noviter revisum fuerit, et plene in omnibus adprobatum; et ad D. Secretarium cum SSmo. pro aperitione oris super Literis Apostolicis in forma Brevis.“

Atque ita responderunt die 31. Mart. 1821 n. 4581 ad 8.

Quarum vigore resolutionum reviso, correcto et emendato infrascripto Calendario ab Emo. et Rmo. D. Card. Galleffi Ponente una cum R. D. P. Alexandro Buttaoni S. Fidei Promotore,

factaque per subscriptum Secretarium de singulis SSmo. D. N. Pio VII. P. M. relatione, S. S. praevia, quatenus opus sit, aperitione oris, S. R. C. responsa confirmando, Calendarium ut infra digestum, Apostolica adprobatione munivit, eoque in posterum uti debere mandavit omnes utriusque sexus dictae Cong., qui ad Horarum Canonicarum recitationem tenentur. Quibuscumque in contrarium disponentibus minime obstantibus.“ n. 4581 die 3. Aprilis anni 1821.

Ex usu septem jam Annorum compertum est magnas oriri quotannis difficultates ex celebratione nonnullorum Festorum, quae quamvis non sint de praeepto quoad forum, tamen in praxi quae talia fere celebrantur a Populo, sed in nostro Calendario aliam diem, quam in Germania, occupant. Inter quae praecipue notandum Festum S. Joannis Nep. Mart. die XVII. Maji assignatum, quod tamen in Germania die XVI. ejusdem, et quidem etiam in iis regionibus v. g. Austria, Styria etc. ubi est de praeepto cum solemnitate maxima, cum Novendialibus et Octava celebratur: in nostris tamen Ecclesiis, in quibus populus concurrat ad idem Festum celebrandum, et in quibus Altaria et Imagines ejusdem Sancti, quae nullibi desunt, cum tape- tibus, floribus et luminaribus exornata sunt, leguntur Missae aut in colore albo de S. Ubaldo, quem noster Populus nec noscit, aut de Requie non sine offensione populi, immo etiam nostrorum Patrum, qui ergo primum hunc Sacramentalis Sigilli Assertorem devotionem fovent quam maximam. Ergo supplicatur humillime, ut liceat nobis celebrare hoc Festum die XVI. Maji reponendo S. Paschalem ad diem XVII. ejusdem, et assignando pro S. Ubaldo diem XXII. Maji. Idem rogamus pro Festo S. Bartholomaei Ap., quod in Germania die XXIV. Augusti